

מסורת הש"ס

- (א) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ב) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ג) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ד) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ה) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ו) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ז) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ח) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ט) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (י) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יא) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יב) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יג) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יד) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (טו) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (טז) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יז) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יח) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (יט) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כ) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כא) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כב) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כג) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כד) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כה) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כו) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כז) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כח) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (כט) [כמות ע"פ: ע"פ:]
 (ל) [כמות ע"פ: ע"פ:]

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

ע"ג

עין משפט
נר מצוה

[והד אשיירי שתוקי בישראל. תימה היכי מירדש שתוקי ישראל
 מיורדא דקהל וי"ל דמקוש ממזר לקהל מה גבי קהל ממעטין
 קהל ספק הי"ג גבי ממזר ממעטין ממזר ספק. ת"ו:]

אלא מעתה שתוקי שתוקי לא ישא. קשה דמשמע דפשיטא ליה
 דמותר בה ובפרק הולך [במות דף

(ל) אמר דרבה גופיה ס"ל כר"א
 דמתני' (דלמך ספיקו) אסור וי"ל
 דהתם קאמר רבא אלביה אבל הכא
 דקאמר מ"ט אמרו שתוקי פסול קא
 בעי אלביה דכ"ע: **מאי איבא**
 טיעוט ארוכות כו'. תימה דמשמע

טעמא דליכא ליחמש משום דהוה
 מיעוט ולא ידעין שמארוסה היא

הא אסו אלו יודעים שמארוסה היא
 דלא יליכא לנאחוקי בממזרות ולא היא

דאפילו ידעין שמארוסה היא לא
 הוי ממזר דהא אמרי' (לקמן דף ע"ב.)

ארוסה שעברה הולד כשר ועוד
 קשה (ד) ממאי קאמר ומיעוט שהלכו

בעליהם למדינת הים דהאי נמי יש
 לנו להכשירו דמתא בא על ידי שם

ושימש כי הוהא עונדא (פירושלמי)
 דאזיה דשמואל שהלך למדינת הים

וצא על ידי שם ושימש הוליד את
 דשמואל ויש לומר דהכא איכא רישומא

שהלכותיו ואסו אלו יודעים שמתא
 מארוסה מחוקקת ליה בודאי ממזר

שאסו היה מן הארס לא היתה משליכתו
 אי נמי יש לומר דלא תלין שבה עליה

קן אכל האי אסופי כיון דלין אמו
 מעידה עליו אין לתלות בהכי:

חד לכהניס. מדהוה מני למיתביניהו לכולהו כדלא אזכרה וחד קהל
 לא יבא ממזר ועמוני ומאזני בקהל גם דור עשירי לא יבא להם
 ובהקל עד עולם וגבי מזרי ורדומי דור שלישי יבא להם בכס: **חד**

לקהל כהניס וחד לקהל לויס וחד לקהל ישראלס. דאי הוה כמיז
 חד ה"א כהניס קאמר אבל לויס

מומרים ואי כמיז מרי ה"א לויס
 וכהניס אבל ישראלס לא: **וחד**

למישרי (וממזר בשוקי. א"ע"פ שזה
 ודאי וזה ספק לא מיישקן שמה זה

כשר ואסור לישא ממזרת דהכי
 דרשין בקהל ודאי הוה ללא יבא

ממזר הא בקהל ספק כגון שתוקי
 יבא: **וחד למישרי** שוקי בישראל.

דרשין כי ממזר ודאי הוה ללא יבא
 בקהל הא ממזר ספק יבא ודקמי

מתיי שוקי פסול הוה מדרבנן
 כדלקמן שמה יש אחותו מאביו:

קהל גרים לא איקרי קהל. ללא
 איימר לן קהל לקהל גרים: **מחד**

קאלא נפקי. דשנא אחד הם ואין
 לקהל קהל חלי השנא: **הני נמי מרי**

קאלי נינהו. גבי כהניס ולויס
 אינטיקו מרי קאלי לדנשא ואפי'

הכי איימר להו חד לקהל גרים:
ממזר בשוקי ושוקי בישראל **מחד**

קרא נפקי. חד מנהל ודאי וחד
 ממזר ודאי דהכי דרשין לא יבא

ממזר ודאי בקהל ודאי הא ממזר
 ספק בקהל ישראל ודאי או ממזר

ודאי בקהל ספק יבא: ואיבעני
אימא הני נמי מרי קאלי נינהו.

לומר להן תרתי דרשות מרי
 קראלי אינטיקו ואי לא איימר קרא

לא הוה דרשין ממזר ודאי הוה ללא
 יבא הא ספק ממזר יבא אלא הוה

אמרינן ככל שאר ספיקי איסור על
 הודאי אזכרה ודאי לנקות עליו ועל

הואזכרה ספק אזכרה ספק לאיסורא:
קאלא חוקא אחת לכס ולגנ. למה לי

למכתב קהל הכא אלא למימר דגר
 אקהל קאי ולאשמועינן דאיורי קהל:

לא הוהירו כשירות. כהנות: **לינשא**
לפסולין. לפסולי כהונה גר חלל

למשחרר שהכהניס החחרו על
 גזותיהם והס לא החחרו עליהם

מלישא אותן אבל לפסולין שהאששים
 הפסולין החחרו עליהן מלישא אותן

כגון חוקא אחת לכס ולגנ. למה לי
 החחרו עליהם דהשוה הכתוב אשה

לאסו לכל עונשים שחזרה וידי
 אמרינן גיבמות צפרק יש מותרות

(דף פד:) **רגמוסו כ"ע.** שהיו שם
 גרים הרבה והוקפה להם שאמר קהל

גרים לא איקרי קהל: **איבא דרדיש**
כו' בתמיה: **מותר בכנסת.** ללא

החחרו כשרות לינשא לפסולין: **רוב כשרים אלא.** דכיון דמכירים את אמו דפנויה היא רוב העולם כשרים אלא שאין הרוב ממזרים וקרובים

שהולד מהם ממזר ואף עיבד כוכבים ועבד אסו עליה אין הולד ממזר: **ומיעוט פסולין.** כגון ממזרין וקרובין: **ואי דאולי אינשו לגנב.** ואסו

צבעיה וז הלך הבעול אלא דהשחא גדי ניה ממנוקס קביעה ואין לדנוי בחרות קבוע שהוה נדון במחלה על מחלה יש לנו לומר כל דפריש

מרוכא פריש והולד כשר: **מאי אמרס.** מאי עשם שבה לפסולו דילמא אולה אידי כו' אין זה אלא ספק והמורה אמרה ממזר ודאי הוה

ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי הני מונו. בתמיה וכי כל בעילות הנזכרות נעיל על אביו של זה לומר הוה הוליד כל שתוקי

יעיר: **בהם שוקים.** שגולדה על ידי נשואין שנשאת לומר לה: לא ישאנה. שתוקי שמה בנו של בעל השתוקי הוה (א) שבה על

אמו של זה חתלה בנות ואח"כ נשא שתוקי: **אלא לא שטי.** מסקנא דקושיא היא אלא להכי לא מיישקן משום דלא שכיח שמשא

לו אחותו. אי נמי שתוקי מילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן וזה עיקר: **דבר תורה אסופי כשר.** א"ע"פ שאין

אסו מיריס את אמו ויחוש שמה משאש אש שנבעלה לאחר דרוב פסולין אלא ליכא למימר הכי: **מאי עעמא אשם איש כבעלה חולה.**

אסו ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מצעלי הוה: **מאי איכא.** לאחוקי בממזרות איכא מיעוטא שכן ארוכות ואין להם

מוסף תוספות

- א. כשלמא הא דרשין
 סבור בשתוקי ינחא
 דרשין בקהל ודאי הוה
 דלא יבא אבל למישר
 שתוקי בקהל דאי היכי
 ספיק פיתורא דקהל
 תוס' הראש' ב בחוסי
 טור כתוב בשני לשון:
 דרב ושמואל דפליגי
 לקמן בארוסה שכיבה
 לתרויהו לא תשיב ודאי
 פסור דמאן דשרי ליה
 בכחות היינו פלוג
 דילת ליה ר' אסו
 דספקן בראין אסור. (נתי
 רש"י.) ג. שוא היה נס
 הארוס לא היתה משלכת
 אותו שרר נאמנת עליו
 לומר שרור מן הארוס.
 תוס' הראש' ותי' שם
 שמואל ביה: (נתי יש
 לתרין דקאמר ומיעוט
 שהולכו בעליהם למדינת
 הים הרואלי והשיכתו
 דאי פסור הוא. תוס'
 טור.

תוס' ר"ח הוקן

- אסור. דקהל גרים אסורי
 קהל. ופי' לפסולים.
 (שכהננים) (שהכהנים)
 החחרו על בנותיהם
 והס לא החחרו כבהותן
 אבל לפסולים שהאששים
 הפסולים החחרו עליהם
 מלישא אותם כגון פסור
 או פסול אף הן
 החחרו דהשוה הכתוב
 אשה לאיש לכל עונשין
 שבתורה (לעיל לה).
 א. והכי אימא ביש
 מותרת (במות פד.
 ב.) רוב כשרים אצלה.
 רוב העולם כשר אצל
 עמיה. שאין הולד פסור
 אפילו מטיבד כוכבים
 ועבד שאין פסור אלא
 מקרובים אינהו לבה.
 הכינעל אצלה. מאי אמת
 לפסול אותם דילמא אולא
 לבגרותו וזה הקרוב נשאר
 במקום קביעותו. (שתוקי)
 שתוקי (לא ישא.) ורבנן
 שרר ספקן בספקן. (א) אשת
 איש. א"ע"פ שרוב פסולים
 אצלה אסו כבעלה לפסול
 לה הולד אינו פסור דרוב
 בעילות אחר הבעל. (ב)
 ואסו ילדה ממזר אינה
 משליכתו שכיבה לוסי
 מצעלי הוא.

תורה אור הש"ס

1. לא יבא ממזר בקהל
 ו גם דור עשירי לא יבא
 לו בקהל: (ב) דברים כג ג'
 2. הקהל חוקא אחת
 לכס ולגנ דהך חוקא
 עולם לדריכום קבם
 כר' יהודה לפני:
 במדבר טו טו

הגהות הב"ח

- (א) ש"י דיה לא יפולא
 ופי' בעל השתוקי שבה
 על אמו ומיה הוה ממזק:

מוסף רש"י

- לא החחרו כשירות
 להנשא לפסולים. לא
 החחרו כשירות וכשנות
 מלינשא לפסולים. הללון
 שמתרים בישראל. ואפי"ס
 שכתב הוהר"ב חללה.
 הבעל לא החחרו כחללים
 יבמות פד. ובבב"ר לקפו
 טו. בייחוסין. סבבנה
 (בחובות ג' ב.)